

til tidligere given Bemyndigelse har ydet Krigsinvaliden, saa godt som ikke risikerer at lide noget Tab, idet der maanedlig tilbageholdes en vis Sum af Invaliderenten til Renter og Afdrag paa de ydede Laan. Jeg takker altsaa den højtærede Finansminister for hans Tilsagn om, at denne Virksomhed vil blive fortsat, og at man ikke vil tidsbegrænse den. Uden at jeg i Øjeblikket kan overse det, vil jeg ogsaa være tilbøjelig til at tro, at det Beløb, den højtærede Finansminister her skønmæssigt omtalte, $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., vil være saa nogenlunde passende.

Jeg vil ligeledes gerne takke den højtærede Minister for, at han saa stærkt understregede Ønskeligheden af, at man udnytter Mulighederne for Fiskeriet, et Erhverv, der er saa vanskeligt stillet i de sønderjydske Landsdele. Jeg forstod, at det i Særdeleshed skulde være Laanekassen, der her skulde kunne træde hjælpende til. Jeg er enig med den højtærede Finansminister, naar han fandt det ubeføjet at karakterisere den foreslaaede Lovgivning som rent ensidig. Ikke mindst det af ham fremsatte Lovforslag tager Sigte paa i videst muligt Omfang at hjælpe de forskellige Erhverv. Medens Forslaget om Oprettelse af den sønderjydske Hypoteklaanefond udelukkende tager Sigte paa Landejendomsbesiddere, er dette ikke Tilfældet med Forslaget om Tillæg til Loven om Laanekassen for Sønderjylland. Og naar man fra forskellige Sider indenfor Erhvervene i de sønderjydske Landsdele kan høre Kritik overfor en formentlig ensidig Begunstigelse af et enkelt Erhverv, Landbruget, som disse Lovforslag skulde være Udtryk for, vil jeg gerne her benytte Lejligheden til at understrege, at jeg haaber, man kan gaa ud fra, at Laanekassens Midler i videst muligt Omfang ogsaa maa komme Haandværk og Industri til gode. Kun hvis dette er Tilfældet — og det har ogsaa hidtil været Tilfældet — vil det virkelig være en Hjælp, der naar ud til alle, og som kommer til at udøve de Indflydelser paa Erhvervslivet, som den højtærede Finansminister saa indgaaende dvælede ved.

Jeg vil endvidere takke for den højtærede Ministers Udtalelse om, at det var Regeringens Agt at fremskynde de forskellige offentlige Arbejder. Jeg nævnte i Gaar enkelte af disse, de offentlige Arbejder, til hvilke Bevillingerne allerede er vedtaget. Desværre er den højtærede Minister for offentlige Arbejder ikke mere i Salen — han var her ved Mødets Begyn-

delse. Jeg vilde ellers benytte Lejligheden til at rette en meget indtrængende Hentstilling til ham om at fremme Ordningen af Banegaardsforholdene i Padborg. Det er i Virkeligheden meget nedslaaende, at der paa ottende Aar efter Genforeningen endnu ikke er lagt saa meget som den første Mursten til Grænsestationen i Padborg, skønt alle har været enige om, at her maatte Grænsestationen komme. Der er ikke Spor af Tvivl om, at denne utrolige Langsomhed i høj Grad giver den Kritik af dansk Administration Vind i Sejlene, som desværre breder sig i de sønderjydske Landsdele og virker dobbelt stærkt i Grænseegnen. Man behøver blot at gaa lige over Grænsen, og man vil se, at de tyske Toldbygninger for længst, for Aar og Dag siden, er færdige; saa drager man Sammenligninger, og Resultatet, nu vel, det kan man jo ikke være i Tvivl om. Ser man f. Eks. paa den stærke Tilvækst i tyske Stemmer i Grænsesognene dernede, i Bov Sogn, ved de nys afsluttede Folketingsvalg, føler jeg mig overbevist om, at det synlige Vidnesbyrd her om Hurtigheden indenfor den tyske Administration og Langsommeligheden indenfor den danske ikke har været uden Indflydelse paa Stemmeafgivningen dernede.

Jeg nødsages til at rette et Par Ord til min ærede Partifælle, det ærede Medlem Hr. Ulrich. Til Trods for den højtærede Finansministers Udtalelse om, at der jo forelaa ganske særlige Forhold i de sønderjydske Landsdele, Forhold, der berettigede til denne Særlovgivning, fandt det ærede Medlem ikke, at dette er Tilfældet. Han kunde ikke tro, at Forholdene for de sønderjydske Landmænd væsentligt adskilte sig fra Forholdene, som de stiller sig for Landmændene i det øvrige Land, og han mente derfor, at den Lovgivning, vi her beskæftiger os med, maatte drage Konsekvenser efter sig for hele det øvrige Lands Vedkommende. Det ærede Medlem vilde gerne lade sig overbevise, hvis man kunde overbevise ham; dette tvivlede han imidlertid om. Da det ærede Medlem imidlertid, saa vidt jeg ser, ikke er til Stede i Salen, men allerede har forladt denne, ja, saa føler jeg ikke nogen som helst Trang til fra denne Plads at gøre noget Forsøg paa at overbevise ham om, at han tager fuldstændig fejl i denne sin Opfattelse, men i øvrigt vil jeg blot henvisse det ærede Medlem til Realkreditkommissionens Betænkning, det omfattende Arbejde, der her er gjort, og den rigtholdige Dokumentation, denne Betænkning